

De Piskijker van Monnickendam,

Piskijker, Lambertus, keek bevreemd wat dieper in het glas dan gewoon,
vroeg daarbij hulp van keisnijder Jan Pieters zoon

Hij zag en riek iets wat hem namelijk zeer verbaasde,
terwijl zijn patiënt hysterisch lalde, tierde en raasde

Jan Pieters zoon verlostte onderwijl zijn klant onder het hoedje,
zag ook geen antwoord op de herkomst van het bodemloze bruine goedje

Hoe kon hij, Lambertus, nou in hemelsnaam rustig bekijken,
wat zijn klant anno 2010 had weten te seijcken

Met al die drukte en het gepeupel om hem heen,
al die feestende Monnickendammers op de been

Het Middeleeuws Genootschap daar behoorde hij toe,
Vierde het nieuwe lustrum en was daarvan nog lang niet moe

Met pracht en praal door straten en langs grachten,
hier had men weer vijf jaar op moeten wachten

Het bonte gezelschap reisde nu al enige jaren,
om zo zeer professioneel bekendheid te vergaren

De ene act nog mooier en spannender dan de ander,
zo deelde men middeleeuws lief en leed met elkander

Maar nu hij zo schuin met één oog in dit pisglas keek,
snifte hij wat geschrokken en zag toch een beetje bleek

Maar natuurlijk, eureka!! Hoe had hij dit nou kunnen missen
Hij bloosde: hij had zich behoorlijk nat laten pissen...

Dit was wel een heel apart plasje, zeer troebel met een vluchtig geurtje,
hij schaterde naar Jan Pieters zoon, het was gewoon een onvervalst likeurtje!!

Annedonk maart 2010